

Les dones de soler

Temps enrera en aquest mateix lloc dedicarem uns elogis al color bru de les dones de soler.

Dit color s'anomenava llavors "color de moda", amb tot i ésser el natural de nostra mare Eva; el color més antic dels coneguts en pell de dama.

No mancaven, però, detractors, com no mancaven entusiastes a base de permanèixer a l'ombra i de subsistir les soles des per la tintura de iodo.

Encara avui no tothom capeix què cosa sigui aquell color i segueixen prenent-lo com un fi i no com una conseqüència.

Es creuen que per obtenir-lo cal sotmetre's a un turment; a una mena de torrefacció metòdica com el de la carn a l'ast, i mireu als embrunits—millor diriem les embrunides—com un Sant florent escapat de les graelles, però sabedor de tots els matisos d'un llarg patir horripilant.

El bon sol castiga la carn blanca, tan cobejada per la sensualitat dels ciutadans, amb escoisors i llagues passatgeres; a guisa d'un sobirà el desafecte d'un subdit que fuig de la seva presència acobardit i irreverent; però mai s'ha menjat ningú ni l'ha guisat a la brasa.

I encara no cal culpar al sol, cal culpar afèctament progressiu de la nostra raça anomenada blanca per comparació amb la negra. Hem pres seriosament i amb massa orgull, el qualificatiu classificador. Som blancs com l'encarnació solterrada. Ens hem entès a força de viure enfurats i talment, en contemplar-nos i en reflexionar sobre nostra pal·lidesa hauríem de sentir una certa predestinació a ésser amanits.

La nostra carn gemada, com les llenques de bacallà esquelxat, els seitons i les tiges d'api, demana oli i vinagre i la mossada del gotós.

Tenir ulls negres i cabell negre i obstinar-nos en servir la blancor de les granotes escorrades, és fer un tort a la Providència.

Aquestes gentades que es remullen els capvespres entre estores de balneari tenen l'aspecte trist d'animetes exangües. Temen que s'arralmin el mateix que una bonica lliscosa als cargols dintre una pantorra.

No cal planyer, amic ~~gentil~~, les verges bones que troben en vostre camí. Elles han fruit del mac rutilant ~~del~~, d'aquesta apoteosi de les ones que acaronen i enlluernen. S'han submergit en els

17

18

19

20

21

22

1e

1e

Contradictor

11

23

Les dones...

2

reflexes, en els cabrillets i en les ~~les~~
~~patines~~ de l'aigua traspassada de
llum, han reposat en les arenes refres-
cades per l'espuma, i s'han eixamorat
de vida i splendors. Pregunteu el què
costa arrahassar els infants d'una plat-
ja assolada, pregunteu-los-hi si és
realment un infern o un lloc de joia i
felicitat, si cal compadir-los o cal en-
vejjar-los.

I en referesc als infants perquè són
la sinceritat mateixa.

La patina de sol és venerable ~~l'any~~
simbolitza la salut i l'alegria i és el co-
lor natural. Terra negra fa bon blat.

Un barbar deu eixir en defensa del
matis propi. Tenim una bandera de co-
lor de rajol i ens l'ha donada la natu-
ralesa.

Jo m'avergonyeixo molt sovint da-
vant del mirall. Sóc poc bandera. Sóc
molla de nai i voldria ésser crosta.

1 el vestit

1 e
+ car

sal
12
12

10